

בלעם אתדבק באינון חרשין, כמה דאתמר. איזב בסגיאנו דההוא דחילו דיליה אהדר במצרים למדחל מקמיה דקודשא ברין הוא, כד חמא אינון גבורין ונסין, דעבד קדשא ברין הוא במצרים. יתרו, לא אהדר בכל דא, עד דנפקו ישראל ממצרים, וכל אינון קשרין וטפסין דקשירו מצראי, לא הוו פלום, ונפקו. ולבתר דטבע לון בימא, פדין תב, ואהדר לפולחנא דקודשא ברין הוא.

בלעם לא תב, ולא אהדר, דטנופא (ג"א דמפסא) דסטרא אחרא הוה מתדבק ביה, ועם כל דא אסתפלוחא דמרחיק הוה מסתפל, בגו ההוא טנופא (ס"א טפסא) ואתדבקוחא דסטרא אחרא. דהא בסטרא אחרא אית נהירו דקיק חד, דנהיר סחרניה, כמה דאת אמר (יחזקאל א) ונגה לו סביב. ודא אסתפלוחא זעיר (ועל דא) הוה מסתפל מרחיק, ולא בכלהו מלין.

וכד הוה מסתפל מלה זעיר מההוא נהירו, פבותר פותלא הוה, אמר ולא ידע מאי קאמר. והוה מסתפל בההוא נהירו בסתימו דעינא, ואתגלגל עינא, וחזי בר נש נהורא סתימא, ולא חזי. ורזא דא (במדבר כד) שתם העין, ואוקמוה שתם: סתום, וכלא חד.

דהא לית סטרא אחרא, דלית ביה (דף ס"ט ע"ב) נהירו דקיק זעיר מסטרא דקדושה, פגוונא דרוב חלמין, דבסגיאנות תבנא, אית חד גרעינא דחטין. פר אלין טפסי דקיקין חציפין, דכלהו מסאבי יתיר. ובהו הוה בלעם יודע.

ובאה חולקיה דמשה, דאיהו לעילא בכל קדושין עלאין, ואסתפל, כמה דלא

במצרים לפחד מלפני הקדוש ברוך הוא כשראה אותם גבורות ונסים שעשה הקדוש ברוך הוא במצרים. יתרו לא חזר בכל זה, עד שיצאו ישראל למצרים. וכל אותם קשרים והצורות שקשרו המצרים, לא היו כלום, ויצאו. ואחר שטבע אותם בים, אז שב ויחזר לעבודת הקדוש ברוך הוא. בלעם לא שב ולא חזר, שטנפת (שצורת) הצד האחר הנה דבוק בו, ועם כל זה הנה מסתפל הסתפלוח של מרחק בתוף אותה טנפת (צורה) והדבקות לצד האחר, שהרי בצד האחר יש אור דקיק אחד שמאיר סביבו, כמו שנאמר (יחזקאל א) ונגה לו סביב. וזו הסתפלוח קטנה (ועל דה) הנה מסתפל מרחוק, ולא בכל הדברים.

ובשהיה מסתפל דבר קטן מאותו האור, זה היה כמאחרי הפתל. אמר ולא ידע מה אמר. והיה מסתפל באותו האור בסתימות העין, והעין מתגלגלת, ורואה האדם אור סתום ולא רואה. וסוד זה שתם העין, ופרשוה שתם - סתום, והכל אחד.

שהרי אין צד אחר שאין בו אור דקיק קטן מצד הקדושה, כמו רב החלומות, שברב התבן יש גרעין אחד של חטה, פרט לצורות הדקיקות הללו החצופות שכלם יותר טמאות, ובהם היה בלעם יודע.

אשר חלקו של משה, שהוא למעלה בכל הקדושות העליונות, והסתפל כמה שלא נתנה רשות לאדם אחר בעולם להסתפל. וכמו שבלעם היה רואה אור קטן דקיק כמאחורי הפתל מתוף אותו הצד האחר, אף כף משה מתוף

אתייהב רשו לבר נש אחרא בעלמא לאסתפל. וכמה דבלעם הוה חמי